

O privire, un gând, un gest nelalocul lui și altele sunt ca sămânța. Dintr-o sămânță mică iese un platan; și de la un gând rău poate să reiasă cele mai mari crime.

* * *

Să luăm, iubiții mei, o sită și să ne cernem mintea de gândurile rele, simțurile noastre de necurate, imaginația noastră de imaginile vătămătoare, inima noastră de dorințele rușinoase, limba noastră de cuvintele veninoase. Să luăm aminte nu doar la poruncile mari, ci și la acestea care sunt considerate mici. Să fim atenți în viața noastră la toate. Să încercăm să imităm pe sfinții noștri, și astăzi pe sfinții pe care îi sărbătorim. Aceștia au împlinit toată legea morală,

poruncile mari și „mici”. Au păzit voia lui Dumnezeu până la moarte. Le-au pus cuțitul la gât și nu s-au lepădat de Hristos. Înaintea noastră sunt pildele noastre. Să-i urmăm. Fiecare din noi să spună: Prefer să mor decât să încalc orice poruncă a lui Dumnezeu, fie mică, fie mare.

Și atunci când Dumnezeu ne va dărui un sfânt entuziasm să păzim toate poruncile Lui, atunci vom deveni vrednici de Împărăția Cerurilor, pentru rugăciunile Sfinților Părinți, a căror pomenire o săvârșim astăzi. Amin.

Sursa: www.acvila30.ro, *Omilie a Mitropolitului de Florina, părintele Augustin Kandiotis, în Sfânta Biserică a Sfântului Gheorghe, N. Psihikou – Atena, 15-7-1972*

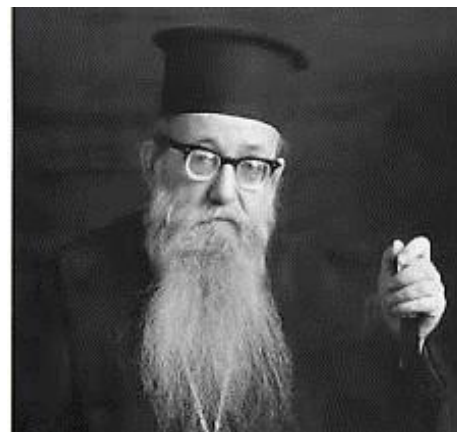
PROGRAMUL LITURGIC

- **Luni: 12 august**
18:00 – Paraclisul Maicii Domnului
- **Marți: 13 august**
18:00 – Paraclisul Maicii Domnului
- **Miercuri: 14 august**
18:00 – Vecernia și Litia
- **Joi: 15 august**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Adormirea Maicii Domnului*
- **Sâmbătă: 17 august**
18:00 – Vecernia și Litia
- **Duminică: 18 august**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Înmulțirea pâinilor*
→ *Sfântul Mucenici Flor, Lavru și Polien*



BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

♦ Nr. 37 / 11 august 2013 ♦



MITROPOLITUL AUGUSTIN DE FLORINA

„MICILE” PORUNCI

De multe ori, iubiții mei, mă întreb pe mine însumi, îi întreb pe ceilalți și acum vă întreb și pe voi: Suntem creștini? Curios, veți zice. Slavă lui Dumnezeu, toți am ieșit din cristelnița

Ortodoxiei. Cum ne pui o astfel de întrebare? Din nefericire, iubiții mei, suntem creștini cu buzele. Cum zice profetul Isaia: „Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine” (Isaia 29, 13; Matei 15, 8; Marcu 7, 6).

Prilejul de a pune această întrebare mi-l dă pericopa evanghelică de astăzi, care se citește întru pomenirea Sfinților Părinți de la cele șase Sinoade Ecumenice. Această pericopă este o oglindă duhovnicească și ne cheamă pe toți să ne cercetăm profund pe noi înșine, dacă suntem într-adevăr creștini. Și vom fi, dacă păzim poruncile Domnului.

Iubiții mei, dacă veți spune unuia din cei mulți, care se consideră creștini, că este păcătos și că trebuie să se

spovedească, va refuza. Problema e dacă dintr-o sută de creștini, unul s-a spovedit. Și aici, în biserică, există unii care le fac pe toate celelalte, dar care nu s-au spovedit niciodată în viață. Părul li s-a albit, se apropie de mormânt și sunt în pericol de a pleca nespovediți. Dacă, deci, îi veți spune unuia ca aceștia că este nevoie să se spovedească, pentru că este păcătos, vă va spune: Eu păcătos? Eu sunt cel mai bun creștin. N-am făcut nici un rău. N-am omorât, nu m-am dus în tribunal, n-am intrat în casa altuia să-i necinstesc femeia, nu am furat, nu... Dar prin aceste „nu-uri” nimeni nu se mântuiește. Nu este atât de ușor să-ți iei bilet pentru rai. Poarta este „strâmtă” și calea care duce acolo „plină de necazuri” (Matei 7, 14), o Golgota în urcuș. Este nevoie de o mare străduință, de luptă pe viață, de un război piept la piept. Domnul a spus: „Împărăția Cerurilor se silește și silitorii o răpesc pe ea” (Matei 11, 12). Spun aceștia că n-au făcut niciun rău, că au păzit poruncile, chiar poruncile mari. În afară de poruncile în cazul cărora se laudă că le-au păzit, cele care interzic uciderea, adulterul, jurământul mincinos și altele, există și alte porunci ale Evangheliei. Lumea le consideră mici. Și Domnul, astăzi în Evanghelie, din smerenie și nevrând să pară imperativ, le numește “prea mici”. Cu toate acestea, păzirea lor este indispensabilă pentru mântuire. Cine, zice, încalcă una din aceste smerite porunci ale Mele, pe care lumea le

disprețuiește și le consideră lipsite de importanță, „foarte mic se va chema în Împărăția lui Dumnezeu” (idem 5, 19), adică nu va vedea fața lui Dumnezeu. Poruncile mari, grele, le știm. Care sunt însă poruncile „mici”, pe care din nefericire le încalcăm și cu toate acestea credem că suntem creștini și că ne vom mântui?

* * *

Ah, frații mei! De ne-ar lumina Dumnezeu să înțelegem ce răspuns vom da, ne-am îngriji să păzim și poruncile „mici”.

Care sunt acestea? O glumă pe care o spunem și râdem, dar îl face pe celălalt de se întristează. O minciunică din cele pe care le spunem zilnic și le considerăm sarea și piperul vieții. Un gest pe care-l facem, chipurile nevinovat, care însă dă prilej altuia să se smintească. Un fel de a te comporta nepotrivit, un cuvânt necuviincios. Și mai mult, un gând care trece necontrolat prin mintea noastră: gând de mândrie, gând de răutate, gând de osândire, gând de invidie, gând de viclenie, gând de necredință, gând de deznădejde... De la gânduri începe răul. De aceea, astfel de gânduri, astfel de cugete, sunt un păcat. În grădină nu lăsăm să intre găina vecinei, ca să nu ne facă vreo stricăciune, dar lăsăm păsările de pradă ale gândurilor rele în mintea noastră să distrugă fără încetare florile lui Dumnezeu. Toate acestea sunt considerate mici. Însă sunt păcate, de vreme ce le interzice

legea lui Dumnezeu. Deschideți Evanghelia la Predica de pe Munte (Matei, capitolul 5 și celelalte). Spune acolo Hristos că vină nu are doar acela care face ucidere, ci și acela care se judecă, care se mânie cu nedreptate împotriva fratelui său; nu doar cel care săvârșește adulterul, ci și acela care își aruncă privirea păcătoasă și dorește femeie străină; nu doar acela care își încalcă jurământul, ci și cel care se jură chiar adevărat; nu doar acela care se răzbună pe dușmanul său, ci și acela care nu-l iubește și nu-l iartă. Ne spune Domnul că creștinul, înainte de a trece pragul, trebuie să lase afară ura, să aibă iertare, iubire, inimă largă ca și marea și ca cerul; altfel, mii de lumânări să aprindă, nu se mântuiește.

Așadar, aceste porunci „mici” Domnul le interzice. Și câtă dreptate are! Pentru că este o realitate că din cele mici încep cele mari. Menționez două exemple și câteva imagini.

Ați auzit de regele David. A fost un om al lui Dumnezeu, cu simțăminte nobile și a scris cântecele lui nemuritoare, psalmii. Și cu toate acestea a căzut în două mari păcate, uciderea și adulterul, pentru care s-a pocăit. Cum s-au întâmplat aceste păcate? Prilejul l-a dat o privire. Din ea s-a aprins tot acest pârjol care l-a ars. De pe terasa de foc. A poftit-o. A plănuit uciderea soțului ei și astfel a luat-o. O, voi, femeilor, pe care vă atrage curentul modei, dacă ați fi stat să vă gândiți ce rău vă faceți vouă înșivă și celorlalți pe

care îi smintiți. Tu, care ieși goală pe stradă, ar fi fost mai bine să fi luat un vas cu cărbuni aprinși și să-i arunci în dreapta și în stânga, să aprinzi copaci și case, decât ceea ce faci. Prin goliciune aprinzi focuri, îi provoci pe oameni să păcătuiască.

Un alt exemplu, care ar trebui să ne înfricoșeze, este Iuda. L-a iubit și L-a urmat pe Hristos, a devenit apostol și ar fi fost până astăzi în această poziție. Nu a fost însă atent la cele „mici”. A început să ia din punga de obște câte o sumă mică, s-a îndulcit astfel cu furtul, și încet-încet sufletul său a fost prins în plasa iubirii de arginți. Și ca să câștige aur L-a vândut pe Hristos. A început de la cele mici, ca să ajungă la uriașul său păcat, care se numește trădarea lui Hristos.

De aceea, și noi să fim foarte atenți. Acum, vara, ajunge o scânteie, o țigară, ca să ardă întreaga pădure. Nu e multă vreme de când un avion din America a căzut și au murit zeci de oameni; și o companie a căutat și a găsit că accidentul a provenit – de unde? – de la un mic șurub care era stricat. De la o țigară arde o pădure, de la un șurub se distruge întregul avion și de la o scândură putrezită poate să se înece întreaga corabie. Dar și în sănătatea noastră, de multe ori o bubiță, dacă nu ești atent la ea, se dezvoltă în cancer și mori.

Iată cum din cele mici ajungem la cele mari. Așa sunt și în Evanghelie poruncile „mici” pe care le disprețuim.